

Nr 20.

Ankom till Riksdagens kansli den 21 mars 1912 kl. 4 e. m.

Betänkande, i anledning af väckt motion om ändrad lydelse af 25 § 4 mom. i förordningen angående beskattning af socker.

(2:a Afd.).

I en inom Andra kammaren af herrar *Waldén* och *Thorsson* väckt motion, nr 153, hvilken hänvisats till bevillningsutskottet, hemställes, »att Riksdagen för sin del ville besluta, att 25 § 4 mom. i förordningen angående beskattningen af socker den 11 oktober 1907 måtte från och med den 1 september 1912 erhålla följande ändrade lydelse:

Dagarfvode utgår af statsmedel under tjänstetiden till förste kontrollör med tolf och till annan kontrollör med *åtta kronor*; och erhåller förste kontrollören dessutom, om resa förekommer, reseersättning med femton kronor för hvarje gång, han inträder i tjänstgöring eller från en till annan fabrik förflyttas. Förordnas förste kontrollör att verkställa förrättningen under tid, då han ej är inkallad till tjänstgöring, erhåller han dels dagarfvode med tolf kronor, dels ock reseersättning enligt fjärde klassen i gällande resereglemente.»

Beträffande motiveringen för detta förslag hänvisas till motionen.

Den föreslagna ändringen innebär, att ifrågavarande kontrollörers dagarfvode skulle höjas från sex till åtta kronor. *Utskottet.*

Bihang till Riksdagens protokoll 1912. 7 saml. 16 häft. (Nr 19—20). 2

På sätt i motionen omförmälts, hafva ansökningar om sådan löneförbättring under förlidet år gjorts hos Kungl. Maj:t af ett antal kontrollörer vid sockerfabriker i olika delar af landet. Öfver dessa framställningar hafva utlåtanden infordrats från kontrollstyrelsen samt statskontoret, hvilka båda afstyrkt bifall till desamma. Kontrollstyrelsen har härvid framhållit bland annat, att för ifrågavarande befattningar ej kräfdes någon särskild kompetens och att befattningarna, äfven om de i vissa fall sökts och innehades af personer i den samhällsställning, att sex kronor för dem vore att anse som ett relativt lågt dagarfvode, likväl ej finge jämföras med exempelvis kontrollörstjänsterna vid brännvinstillverkningen, på hvilkas innehafvare sedan gammalt vida högre fordringar blifvit ställda. Statskontoret har, med åberopande i hufvudsak af kontrollstyrelsens skäl, därjämte erinrat, att åtskilliga sockerkontrollörer, såsom f. d. officerare, ej vore för sin bärgning uteslutande hänvisade till kontrollörsarfvodet, äfvensom att någon svårighet ej syntes hafva yppats att med nuvarande löneförmåner erhålla dugliga och pålitliga personer till verkställande af ifrågavarande kontroll. Ärendet har den 23 februari innevarande år afgjorts af Kungl. Maj:t, som ej funnit skäl bifalla ansökningarna.

Utskottet, som tagit del af handlingarna i berörda ärende, har icke funnit vare sig hvad däri förekommit eller hvad i motionen ytterligare anförts utgöra tillräckliga skäl för bifall till motionärernas förslag, och får utskottet alltså hemställa,

att herrar Waldéns och Thorssons förevarande motion, II: 153, icke måtte till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 21 mars 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.